

saadan Maade, som om de virkelig gik ud fra, at vort højeste Ønske var at komme til at prisregulere og importregulere alt muligt. Hvorfor i Alverden skulde vi dog have en saadan Interesse? Er det dog ikke naturligt, at vi netop maa ønske saa lidet omfattende Foranstaltninger af den Art som muligt ligesom andre fornuftige Mennesker. Vi er dog ikke fuldkommen Galninge, og man har dog ikke Grund til at forudsætte, at vi skulde gøre netop det, som alle andre Mennesker anser for mindre paakrævet. Naar der, saaledes som det sker ved Lovforslaget, er sikret Adgang for Rigsdagen til at faa alle Oplysninger og til at være medbestemmende og medvirkende i det Omfang, som man her maatte enes om, ja, saa kan jeg ikke forstaa, hvoraf den Frygt skulde komme for, at vi kastede os med Opfindsomhed over alt muligt og drog det ind under den regulerende Indflydelse, som tillægges denne Valutacentral.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde saa om denne Sag — med Blikket vendt mod Udlandet, forstod jeg —, at et saadant Eksperiment vilde vække Forbavselse, nu, da ingen andre tænkte paa at gøre noget saadant. Det er jo ganske urigtigt, at ingen andre tænker paa at gøre noget saadant. Der er jo en Række andre Lande, som netop gør noget saadant som det, der her paatænkes. Det, som man har for sømt her i 4 Aar, medens andre gjorde det i vid Udstrækning, gøres fremdeles andre Steder. Vi foreslaar, at vi ogsaa her gør saa meget, som vi under Hensyn til vore egne Interesser maa anse det for nødvendigt at gøre. Der er virkelig flere Steder fremdeles en omfattende Regulering og indføres jævnlig saadanne Foranstaltninger. Det er mig bekendt, at der netop i disse Dage føres Forhandlinger i et andet Parlament her i Europa om Indførelse af saadanne Foranstaltninger. Det er min Opfattelse, at et Land maa i denne Henseende gøre, hvad der er nødvendigt for Landets egen Skyld, uden Hensyn til, om det virker forbavsende eller ikke udenfor Landets Grænser.

Med Hensyn til Valutaforholdets fremtidige Udvikling i øvrigt er der baade af det ærede Medlem Hr. Rode og jeg tror ogsaa af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjort en Bemærkning om Ønskeligheden af og Forventningen om en international Ordning paa visse af Valutaproblemets Omraader. Jeg er selvfølgelig ganske enig med dem i, at en saadan international Overvejelse maa imødeses, den har man for

øvrigt imødeset i adskillige Aar, uden at den endnu er kommet, men jeg haaber, at denne internationale Overvejelse maa komme i Stand, og at det ogsaa maa være muligt at finde Vej frem til en international Ordning eller til Planer, som ad international Vej kan føre til en Ordning, der kan løse visse Sider af det store Problem. Jeg forstod heller ikke det ærede Medlem Hr. Rode saaledes, at han mente, at vi skulde lægge Hænderne i Skødet og afvente, at dette sker, det kan jo være et, to, tre eller flere Aar, derom ved vi intet, og indtil det sker, er det dog naturligt, at vi selv gør, hvad vi kan, for at bøde paa de Vanskeligheder, Tiden har ført med sig, baade i Form af Erhvervsløshed og i Form af den svage Kronkurs, som virker i saa høj Grad skadeligt paa store Dele af Samfundet.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel, hvis Bemærkninger for nogles Vedkommende faldt sammen med det ærede Medlem Hr. N. Neergaards, for andres Vedkommende var væsentlig forskellige fra det nævnte ærede Medlems, udtrykte en vis Frygt med Hensyn til eller fremsatte i alt Fald et Spørgsmaal om Bedømmelsen af en saadan Foranstaltning i Udlandet. Det er selvfølgelig baade af den ene og af den anden Grund umuligt at beskæftige sig med, hvad Udlandet vilde sige til noget saadant, det maa, som jeg allerede har sagt, være ethvert Lands egen Sag at skønne over, hvilke Foranstaltninger der er paakrævet for det paagældende Lands Vedkommende, og at gennemføre dem i det Omfang, i hvilket man skønner, at de lader sig gennemføre, baade under nationale og internationale Hensyn. Det er derfor umuligt at sige, at paa det og det bestemte Sted er der en Streg, udenfor hvilken man af Hensyn til Udlandet ikke tør komme, Forholdet her afhænger af, hvilke Varer der er Tale om, og hvilket Oprindelsessted de paagældende Varer har, og jeg nærer i og for sig ikke Tvivl om, at vi ogsaa i international Henseende særdeles vel vil kunne komme igennem med Foranstaltninger, lige saa vel som det har været Tilfældet for andre Landes Vedkommende. Det lille Svejts er jo ikke i Henseende til Afhængighed eller sligt snyderlig anderledes stillet end det lille Danmark, og de Foranstaltninger, som Svejts gennem en lang Aarrække har kunnet gennemføre, er der jo ikke nogen herhjemme, der tænker paa at gennemføre noget Sidestykke til.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel frem-